

вдосконалити вітчизняне законодавство, які забезпечать розвиток страхового ринку.

Більш глобальнішими є зовнішні проблеми страхового ринку: високий ступінь залежності економіки України від макроекономічної кон'юнктури знижує попит на довгострокові накопичувальні програми, що змушує страхові компанії активізувати продажі коротких ризикових договорів; проблема надійного і гарантованого вкладення грошей; ситуація в банківському секторі, скорочення обсягів кредитування, високі ставки в тому числі по іпотечними та автомобільними кредитами. Страхові компанії мають низький рівень капіталізації страховиків. Через це немає змоги забезпечити відповідальність за великі застраховані ризики, що призводить до перестраховування їхньої частини за кордоном.

Головною та заключною проблемою залишається низький рівень платоспроможності, попиту та страхової культури, на що впливають інвестиційний голод підприємств, недостатній обсяг обігових коштів та ін.

Досліджуючи ринок страхових послуг можна дійти висновку, що криза, яка викликана карантинном у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби, підсилила проблеми, які стримували розвиток страхового ринку. Таким чином, вирішення зазначених проблем потребує антикризових заходів.

ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВУ СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Палун О.П., гр. ФЗ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.М. Лачкова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

В сучасних умовах господарювання, особливо за умов фінансової кризи та соціально-політичної нестабільності в країні, перед підприємствами стоїть складна задача – забезпечення ефективного та стійкого функціонування.

Фінансова стійкість підприємства є однією з найважливіших характеристик його фінансового стану, що формується у процесі виробничої та фінансово-інвестиційної діяльності. Аналіз чинників, що впливають на фінансову стійкість підприємства, дає змогу визначити рівень фінансового ризику, що пов'язаний із формуванням

структури джерел капіталу, а, відповідно, і міру стабільності фінансової бази розвитку підприємства на перспективу.

Чинники впливу на фінансову стійкість підприємства доцільно діляться на 2 групи: внутрішні і зовнішні. До зовнішніх чинників впливу на фінансову діяльність підприємства відносяться такі три основні групи як загальноекономічні, ринкові та інші. Тобто, зовнішні чинники – це такі, які пов'язані із характером державного регулювання і їхній вплив на фінансову стійкість підприємства пов'язаний безпосередньо із економічною ситуацією в країні.

До найбільш суттєвих зовнішніх чинників, які формують фінансову стійкість підприємства відносять: економічні умови господарювання; політична стабільність; платоспроможний попит споживачів; економічна і фінансово-кредитна законодавча база; соціальна і екологічна ситуація в суспільстві; податкова політика; рівень конкурентної боротьби; розвиток фінансового і страхового ринку.

Підприємство не має можливості коригувати зовнішні фактори, саме тому основний акцент в управлінні фінансовою стійкістю підприємства має бути спрямований на внутрішні фактори які повною мірою залежать від самого підприємства.

Внутрішні чинники впливу на фінансову стійкість підприємства класифікуються за такими групами як організаційні, інвестиційні та фінансові. Вплив внутрішніх чинників проявляється безпосередньо в середині самого підприємства і нерозривно пов'язаний із ефективністю здійснення основної діяльності на підприємстві.

Визначальними внутрішніми факторами впливу є: склад та структура майна і фінансових ресурсів, розмір оплаченого зареєстрованого капіталу, структура продукції чи послуг, які випускаються підприємством, галузева належність суб'єкта підприємницької діяльності.

Необхідно зауважити, що на сучасному етапі розвитку економіки України фінансова стійкість багатьох підприємств істотно погіршилася причиною є світова фінансово-економічна криза, зростання інфляції, нестабільна державна податкова і кредитна політика. Нестабільність економічної ситуації в Україні зумовлює погіршення інвестиційного клімату в державі. Значний вплив на фінансову стійкість підприємств справляє також зовнішньоекономічна політика держави, яка охоплює експортну та імпорتنу політику. Така політика повинна бути спрямована на створення сприятливих умов для українських товаровиробників на світовому ринку.

Для зростання ефективності діяльності підприємства необхідно найретельніше аналізувати вплив тих чи інших чинників на фінансову

стійкість протягом певного конкретного періоду для обґрунтування тих чи інших стратегій управління, складання прогнозів, виконання планів.

Отже, можна сказати, що процес забезпечення фінансової стійкості має бути націлений на мінімізацію негативного впливу зовнішнього та внутрішнього середовища на діяльність підприємства; створення передумов ефективної реалізації запланованих дій.

Процес забезпечення фінансової стійкості має бути націлений на мінімізацію зовнішніх та внутрішніх факторів на діяльність підприємства; створення передумов ефективної реалізації запланованих дій.

Основними заходами щодо сприяння позитивному впливу зовнішніх та внутрішніх чинників на фінансову стійкість є:

- уточнення плану платежів, які здійснює підприємство;
- моніторинг політико-економічних змін у країні;
- формування і розподіл прибутку підприємства;
- розробка ефективної фінансової стратегії підприємства;
- адаптація до зміни рівня інфляції в країні;
- контроль і перевірка за витратами підприємства.

На нашу думку, даний підхід унеможливить банкрутство, кризові ситуації та мінімізує вплив даних факторів у наступному періоді.

ОЦІНКА РЕАЛЬНОЇ ВАРТОСТІ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Полежака А.В., гр. Б-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.В. Нестеренко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Фінансові інвестиції загально визнано сприймаються як один з діючих способів вкладення економічних ресурсів підприємства. Фундаментальні розробки з інвестиційного менеджменту, а також ціла плеяда наукових праць, дозволяють більш глибоко зрозуміти процеси прийняття рішень щодо управління інвестиціями. Проте, переважну більшість досліджень вітчизняних науковців зосереджено на проблемах визначення ефективності інвестиційних проєктів, у той час, як питання ефективного управління вже здійсненими фінансовими інвестиціями залишаються поза їх увагою. Актуальність теми підсилюється тим, що оцінка реальної вартості фінансових інвестицій є елементом підтримки прийняття управлінських рішень. Слід зазначити, що фінансові інвестиції в Україні традиційно оцінюються за ціною їх придбання та ринковою вартістю, що покладена в основу